

РЕШЕНИЕ

№ 144

гр. Дупница, 01.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДУПНИЦА, V-ТИ СЪСТАВ НО, в публично заседание на тридесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **Страхил Н. Гошев**

при участието на секретаря **Росица К. Ганева**
като разгледа докладваното от **Страхил Н. Гошев** Административно наказателно дело № 20221510200459 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № 21-0332-000477 от 15.07.2021 г., издадено началник група към ОДМВР-Кюстендил, РУ-Рила, с което на Б. Б. Б., с адрес: гр. ***, с ЕГН *****, са наложени административни наказания, както следва:

1. За нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 от ЗДвП - „глоба”, в размер на **50,00 лева**;
2. За нарушение на чл. 70, ал. 3, на основание чл. 185 от ЗДвП - „глоба”, в размер на **20,00 лева**;

Недоволен от НП е останал санкционираният водач, който го обжалва в срок. В жалбата излага съображения против законосъобразността и правилността на атакувания акт. Твърди, че са допуснати съществени процесуални нарушения в АУАН и НП, както и че е приложим чл. 28 от ЗАНН. В петитума на жалбата си иска отмяната на НП.

В съдебно заседание жалбоподателят, не е бил намерен на посочения в жалбата адрес, но е бил надлежно уведомен по телефона от съдебен деловодител и не се явява, както и не се представлява.

Въззиваемата страна е редовно уведомена, вкл. Началник група при РУ-Рила служебно и по телефона, но не изпраща процесуален представител в съдебно заседание и не взема становище по жалбата.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства намира за установено следното:

На 04.07.2021 г., около 14:35 ч., на път трети клас № 107, км. 13+400 м. жалбоподателят Б.Б. придружаван и от други лица управлявал собствения си лек автомобил „Шевролет Лумина“, с рег. № СА0757АА, без предварително да е включил светлини за движение през деня или къси светлини. Автомобилът бил забелязан да се движи без светлини от полицейските служители – свидетелите Г. и Р., като непосредствено при приближаването и спирането му свидетелите установили, че жалбоподателят управлява без да е поставил задължителния обезопасителен колан, с който е оборудван автомобила.

За установените обстоятелства, свидетелят Г. съставил на жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение. АУАН е съставен в присъствието на свидетеля Р. и на нарушителя, връчен му е лично и последният го е подписал, като е отбелязал ръкописно, че има възражения.

Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното НП № 21-0332-000477 от 15.07.2021 г., издадено началник група към ОДМВР-Кюстендил, РУ-Рила, с което на Б. Б. Б., с адрес: гр. ***, с ЕГН *****, са наложени административни наказания, както следва:

1. За нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 от ЗДвП - „глоба“, в размер на **50,00 лева**;
2. За нарушение на чл. 70, ал. 3, на основание чл. 185 от ЗДвП - „глоба“, в размер на **20,00 лева**;

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на показанията на разпитаните в съдебното заседание свидетели Г. и Р., както и въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК, вкл. служебно изисканата от АНО справка за нарушител/водач на жалбоподателя. Съдът кредитира изцяло показанията на разпитаните свидетели, тъй като същите се подкрепят от приложените по делото писмени документи, не съдържат противоречия и са логични и ясни. И двамата добросъвестно отговарят на поставените въпроси, като отчитат обстоятелствата, за които нямат пресни и ясни спомени. С категоричност поддържат отразеното в съставения от св. Г. на място АУАН. Описват последователно и еднозначно мястото на нарушението, времето и условията при които е било установено. Няма данни за каквато и да е предубеденост на същите спрямо жалбоподателя.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок и срещу акт подлежащ на въззивен съдебен контрол, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна, поради следното:

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд винаги се явява инстанция по същество, с оглед на което дължи пълна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя. В изпълнение на това свое правомощие съдът констатира, че АУАН и оспорваното наказателно постановление са издадени от компетентни органи, в

предвидената от закона писмена форма и съдържание - чл. 42 и 57 ЗАНН, при спазване на установения за това ред и в преклузивните срокове, предвидени в разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН. Налице е редовна процедура по връчването на АУАН на жалбоподателя - лично на него. НП също е връчено редовно на 12.04.2022 г., видно от изложеното в жалбата.

По нарушението на чл. 137а, ал.1 от ЗДвП:

Съгласно чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП, *„Водачите и пътниците в моторни превозни средства от категории M1, M2, M3 и N1, N2 и N3, когато са в движение, използват обезопасителните колани, с които моторните превозни средства са оборудвани.”*. В случаите, в които се допуска нарушение на посочената разпоредба, ЗДвП в чл. 183, ал. 4, т. 7, предл. 1 е предвидил точно определено наказание за виновните лица – „глоба” в размер на 50 лева.

Съдът намира, че е безспорно установено от обективна страна, че жалбоподателят е управлявал МПС без поставен обезопасителен колан. Не са налични никакви доказателства, които да оборят отразените в АУАН и НП фактически констатации в този смисъл. Освен това, в показанията си пред съда и актосъставителят и свидетеля по съставяне на АУАН, който е свидетел при установяване на нарушението заявиха недвусмислено пред съдебния състав идентично с отразеното в АУАН, че жалбоподателят е шофирал без поставен обезопасителен колан, с какъвто процесното МПС е било оборудвано. Напротив подобни негови възражения не са били отразени на място и в подписания и връчен на жалбоподателя АУАН, както и не се сочат от разпитаните свидетели да са направени пред тях устно. Крайно нелогично и абсурдно е според съда да се приеме, че ако някой ти вменява нарушение, което не си извършил няма да възразиш непосредствено срещу това още при съставяне на АУАН, преди да го подпишеш, а напротив ще подпишеш и ще ти бъде връчен лично препис от АУАН, който отразява такова нарушение. Нещо повече не са депозираны възражения срещу това нарушение пред АНО и в предвидения в ЗАНН 3-дневен срок.

Нарушението е съставомерно и от субективна страна, доколкото като правоспособен водач на МПС, видно от справка, жалбоподателят е съзнавал напълно, че следва да шофира с поставен обезопасителен колан, с какъвто процесното МПС е било оборудвано, но въпреки това умишлено не е поставил същия. Предвиждал е настъпването на общественоопасните последици и с поведението си пряко е целял настъпването на същите. Наложено е посоченото в закона фиксирано в абсолютен размер наказание, което не може да бъде изменено от съда. Ето защо, съдът намира, че в тази си част НП е законосъобразно и като такова следва да се потвърди.

Не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, доколкото нарушението е със степен на обществена опасност типична и характерна за вида си и НП следва да се потвърди в неговия пункт 1-ви, като правилно и законосъобразно.

По нарушението на чл. 70, ал.3 от ЗДвП:

По отношение на нарушението на чл. 70, ал. 3 от ЗДвП неправилно е приложен материалния закон. Противоправното деяние е квалифицирано като нарушение на чл.70, ал.

3 от ЗДвП, който текст въвежда задължение на водачите при управление на МПС през деня да използват включени светлини за движение през деня или къси светлини. Нормата е в Раздел XVII от ЗДвП, въвеждащ правила за използване на светлините. Деянието е било неправилно санкционирано от АНО по общия субсидиарен санкционен състав на чл. 185 от ЗДвП с глоба в размер на 20,00 лева. Нарушаването на това правило обаче е предмет на санкциониране не по този, а единствено по специалния санкционен състав на чл. 180, ал. 1, т. 1, пр. 1 от ЗДвП с възможност за налагане на глоба от 20,00 лв. до 150,00 лв. Наличието на този специален и по-тежко наказуем състав за извършеното нарушение не позволява неговата преквалификация. Наложено наказание по неприложима санкционна норма, в случая чл. 185 ЗДвП води автоматично до неправилно приложение на материалния закон и е абсолютно основание за отмяна на НП в тази му част. Изцяло в тази насока е и разбирането на касационната съдебна инстанция отразено в *Решение № 169 от 18.06.2019 г. по к. адм. н. д. № 105 / 2019 г. на Административен съд – Кюстендил*.

Ето защо, по пункт 2 обжалваното НП следва да се отмени като постановено при допуснато нарушение на материалния закон.

Така мотивиран и на основание чл. 63 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 21-0332-000477 от 15.07.2021 г., издадено началник група към ОДМВР-Кюстендил, РУ-Рила, в пункт 1-ви, с което на **Б. Б. Б.**, с адрес: гр. ***, с ЕГН *****, е наложено административно наказание, както следва:

1. За нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 от ЗДвП - „глоба”, в размер на **50,00 лева**, като **ПРАВИЛНО** и **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО** и

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 21-0332-000477 от 15.07.2021 г., издадено началник група към ОДМВР-Кюстендил, РУ-Рила, в неговия пункт 2-ри, с което на **Б. Б. Б.**, с адрес: гр. ***, с ЕГН *****, е наложено административно наказание, както следва:

2. За нарушение на чл. 70, ал. 3, на основание чл. 185 от ЗДвП - „глоба”, в размер на **20,00 лева**, като **НЕПРАВИЛНО** и **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред АС - Кюстендил, на основанията предвидени в НПК и по реда на Глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Дупница: _____